ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΔ΄. — ΑΡ. 14—242

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Έξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
5
ΙΟΥΛΙΟΥ 1939
Σελήνη 18 ἡμερῶν
Ἀνατολή ἡλίου 5.11΄— Δύσις 7.47΄
Ἀθανασίου ἐν Ἀθῳ Λαμπαδοῦ

ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΕΝΟΤΗΣ

Ὑπῆρξε πράγματι εὐτυχὴς ἡ ἐμπνευσις τῶν πρὸ δεκαεπταετίας ἐγκατασταθέντων ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος ὁμοεθνῶν ὅπως παραθέσουν εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως εἰς ἓν εὐρύτατον γήπεδον ἀθλητικοῦ σωματείου τὸ προχθεσινὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέσχε μίαν μεγαλειώδη εὐκαιρίαν διὰ νὰ διαπιστωθῇ κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον ἡ σημερινὴ ἀπόλυτος ἑνότης μεταξὺ τῶν παλαιοτέρων καὶ τῶν νεωτέρων κατοίκων τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος.

Οἱ τελευταῖοι διετήρουν ἐπὶ ἔτη μακρὰ τὴν προσωνυμίαν τοῦ «πρόσφυγος». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων διὰ τὴν ἐθνικὴν ὁλοκλήρωσιν, ἀγώνων ποὺ συνεχίσθησαν ἐπὶ αἰῶνα, ἐπανειλημμένως τὸ ἑκάστοτε τμῆμα τῆς ἐλευθέρας πατρίδος ἐδέχθη «πρόσφυγας» ἀπὸ ἀλύτρωτα τμήματά της. Ἐπρόκειτο, ὅμως, περὶ ἀριθμοῦ σχετικῶς μικροῦ καὶ ἡ προσωνυμία τοῦ πρόσφυγος διετηρεῖτο ἐπὶ βραχύ, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν σημασίαν διαχωριστικὴν ἀπὸ τὸν αὐτόχθονα πληθυσμόν. Ὑπῆρξεν, ὅμως, πρωτοφανὴς εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν ἡ ἀθρόα συσσώρευσις ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων ἀποσπασθέντων ἀπὸ ἑδάφη, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπὸ αἰώνων ἔζων. Οἱ «πρόσφυγες» αὐτοὶ εὑρῆκαν ἐδῶ ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν ἀπὸ τοὺς ἐντεῦθεν τοῦ Αἰγαίου ὁμαίμονας καὶ ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἀπερρόφησε τὸ ἓν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον τοῦ νέου πληθυσμοῦ ἐκίνησε πάντοτε τὸν θαυμασμὸν τῶν ξένων καὶ ὑπῆρξεν ἀπόδειξις τρανὴ τῆς ἀδαμάστου καὶ ἀνεξαντλήτου ζωτικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ νέος αὐτὸς ἑλληνικὸς πληθυσμός, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα κατὰ μέγα μέρος, προσέδωκεν εἰς τὴν χώραν μας μίαν ἐθνικὴν ὁμοιογένειαν μοναδικήν. Οἱ νέοι κάτοικοι τῆς νέας καὶ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος εἰσέφεραν εἰς τὸ ἐθνικὸν σύνολον τὸν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα των, τὰς ἀνεκτιμήτους ἱκανότητάς των, ὡρισμένας βιοτεχνίας, πολλὰς εἰδικὰς παραγωγικὰς ἱκανότητας. Ἡ συγχώνευσις ὑπῆρξεν ἄμεσος καὶ πλήρης καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκογένεια ἐπλουτίσθη καὶ ἐνισχύθη κατὰ τρόπον ἀντισταθμίζοντα τὰς ὀδυνηρὰς περιπετείας, τῶν ὁποίων συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν. Ἀτυχῶς, ὅμως, ἡ χώρα μας ἐσπαράσσετο, ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν διχασμόν, καὶ ὁ λεγόμενος «προσφυγικὸς» κόσμος, εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν διαμαχομένων κομμάτων, ἐνεφανίσθη ὡς ἐκλογικὸν φεούδον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ πολιτικὰς ἐπικρατήσεις. Εὑρέθη οὕτως, ἄκων καὶ ἀνύποπτος, μέσα εἰς μίαν φοβερὰν δίνην κομματικῶν ταπεινοτήτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑπέστη πολλά, ὅπως, ἄλλως τε, καὶ ὁ ὑπόλοιπος ἑλληνικὸς λαός.

Ἠμποροῦμεν σήμερον ν' ἀνασκοπήσωμεν μὲ πᾶσαν ψυχικὴν γαλήνην τὴν κακὴν ἐκείνην ἐποχήν. Τὸ ἔθνος εἶνε τώρα ἡνωμένον εἰς μίαν ἀναδημιουργικὴν προσπάθειαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἐξ ὅσων ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἦτο πράγματι ἀνάγκη νὰ συγκεντρωθοῦν πέντε χιλιάδες ἐκπρόσωποι τοῦ «προσφυγικοῦ» κόσμου, πάσης τάξεως, παντὸς ἐπαγγέλματος, ἀρχιερεῖς — ὁ προκαθήμενος σήμερον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἐπίσης ἐκ τῶν νέων κατοίκων τῆς χώρας — ἐπιστήμονες, τραπεζιτικοί, ἔμποροι, ἐπαγγελματίαι, λογοτέχναι, παραγωγοί, διὰ νὰ καταδηλωθῇ τόσον περιτράνως ἡ ὑφισταμένη πλέον ἀπόλυτος ἑθνικὴ ἑνότης.

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως δικαιοῦται νὰ εἶνε ὑπερηφανος διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν προχθεσινὴν μεγάλην συγκέντρωσιν. Οἱ ἑξ ὀνόματος τῶν νέων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ὁμιλήσαντες τοῦ εἶπον μὲ θερμὴν εἰλικρίνειαν τί τοῦ ὀφείλουν. Τὸ σημερινὸν κράτος ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς στοργικὸν ὄχι εἰς λόγους, ἀλλ' εἰς πράξεις. Ἔλυσεν ὅλας τὰς προσφυγικὰς ἐκκρεμότητας, διηυθέτησε κατὰ τὸν δικαιότερον τρόπον ὅλα τὰ ζητήματά των, συνεπλήρωσε τὴν ἐγκατάστασίν των, ἡ ὁποία ὁσονούπω ἀποπερατοῦται διὰ τῆς διαρκοῦς ἐξασφαλίσεως μονίμου στέγης εἰς ὅσους εἶχον ἀφεθῇ ἀκόμη εἰς προσωρινὰ παραπήγματα. Καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπαντῶν εἰς ὅσους ὡμίλησαν, ὡμίλησε καὶ αὐτὸς μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐμψύχωτοῦ. Ἀπέδωκε τὸ γεγονός, ὅτι, παρ' ὅλα ὅσα ἐγένοντο διὰ νὰ χωρισθῇ ὁλοθρίως ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἀπὸ τὸν ἄλλον ἑλληνικὸν λαόν, ἡ ἕνωσις τῶν δύο τμημάτων ἐπῆλθε τόσον πλήρης, εἰς τὴν παντοδύναμον ζωτικότητα τῆς ἐθνικῆς μάζης, ἡ ὁποία διεφύλαξε πάντοτε ἄσβεστον τὴν σπίθα τοῦ ἑλληνικοῦ πυρός. Καὶ ἐτόνισεν, ὅτι οἱ νέοι κάτοικοι τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος — οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ ὀνομάζωνται «πρόσφυγες» — ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, μιᾶς Ἑλλάδος εἰρηνευμένης ψυχικῶς, ἡ ὁποία βαδίζει μὲ αὐτοπεποίθησιν πρὸς τὰ πεπρωμένα της.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ προχθεσινὸν πρὸς τιμὴν του γεῦμα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, ἐξ αἰτίας ἁμαρτημάτων, τὰ ὁποῖα γνωρίζει ὁ Θεός, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὁλίγον κατ' ὀλίγον ἀποκαλύπτει καὶ ἡ ἀδέκαστος ἱστορία, ὁ ἑλληνισμὸς ὑπέστη κατὰ τὰς δύο προηγηθείσας τοῦ 1936 δεκαετηρίδας μίαν φοβερὰν κρίσιν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας ὀλιγίστας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ μακραίων ἱστορία του. Κρίσιν, ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτη μακρὰ τὸν περιέφερεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Κρίσιν ἐξαπλωθεῖσαν εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς του ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς του πίστεως μέχρι τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἠθικῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Τίποτε δὲν ἔμεινεν ἀκλόνητον. (Μπράβο, μπράβο, κ. πρόεδρε ἔτσι εἶνε).

Συντρίμματα τῆς κρίσεως αὐτῆς ὑπῆρξατε καὶ σεῖς καὶ ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖτε. Ἡ θύελλα σᾶς ἔρριψεν ἐδῶ γυμνοὺς καὶ ἀνεστίους, ἕνα καὶ μισὸ ἑκατομμύριον ψυχῶν, ἐδῶ ἐν μέσῳ λαοῦ καταβασανισμένου ἀπὸ τὰς βάθη τῶν ψυχῶν τὴν σπίθα τοῦ ἑλληνικοῦ πυρός. (Θέλλα ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων). Καὶ ἔτσι, ἀπὸ μέρους τῶν γηγενῶν ἐπεδείχθη ὅλη ἡ ἀγάπη καὶ ἡ αὐτοθυσία πρὸς τοὺς πρόσφυγας, ὅπως τοὺς ἔλεγαν τότε. Ἀπὸ μέρους δὲ τῶν προσφύγων ὅλη ἐπίσης ἡ αὐτοθυσία, ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ κατανόησις. Ὁ καθεὶς ἐλησμόνησε τὸν ἑαυτόν του χάριν τοῦ συνόλου. (Ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίαι).

Ἀλλὰ ἐνῷ ὅλη ἡ τάσις μέσα εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ ἦταν πρὸς τὴν συμφιλίωσιν, τὴν ἕνωσιν, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν ἀγάπην, ἡ καταιγὶς ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸν ἐμαίνετο: ὁ κομματισμός, ὁ κομμουνισμός, ὁ διχασμὸς ὑπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφάς, ἡ ἀθρησκεία, ὁ ἀπατρισμὸς καὶ ἡ ἀνηθικότης ἐμαίνοντο καὶ ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν ἔφεραν τὸ ἔθνος, χωρὶς αὐτὸ νὰ θέλῃ, εἰς νέον ἐμφύλιον σπαραγμὸν πρὸ 4 ἐτῶν, σπαραγμὸν ποὺ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ μὲ τὰ ἐπακολουθήματα αὐτοῦ ὀλίγον ἐλειψε νὰ θάψουν ὁριστικῶς τὴν Ἑλλάδα. Εὐτυχῶς, ἄλλο αὐτὸ τὸ μακρὰς πολεμικὰς περιπετείας, διχασμένου ἀπὸ ὀξύτατα κομματικὰ πάθη, ἀπολέσαντος τὴν πίστιν πρὸς τὸν ἑαυτόν του. Ἐν μέσῳ τῆς κοινῆς αὐτῆς δυστυχίας κατέπιπτον μετὰ πατάγου καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ ἐθνικὴ παιδεία καὶ οἰκογενειακὴ ἠθικὴ καὶ φρόνημα τῆς νεότητος. Ὁ πέλεκυς τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων πάσης φύσεως, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἀκούραστος κατεφέρετο κατὰ τῶν ριζῶν τῆς ἑλληνικῆς δρυός. (Εὖγε, κύριε πρόεδρε, εὖγε).

Πῶς μέσα εἰς αὐτὸν τὸν κυκεῶνα παρ' ὅλα τὰ πάθη, τὰ μίση καὶ τὰς ἀδιαλλαξίας ποὺ συνετάρασσον τὸν ἑλληνικὸν κόσμον συνετελέσθη ἡ συγχώνευσις τῶν τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς; Τὸ θαῦμα αὐτὸ ἀνήκει ὁλόκληρον εἰς τὴν ζωτικότητα τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς ἐθνικῆς μάζης ποὺ παρ' ὅλα τὰ σφάλματα καὶ τὰς ἁμαρτίας ἐκείνων ποὺ τὴν διηύθυναν, διετήρησε μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του τὸ ἀνεξάλειπτον αἴσθημα τῆς ἑνότητος, τὸ ὁποῖον ἐκδηλώθη ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε, ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε, ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε.

Ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε, ἐδῶ, συγκέντρωσις ἀρχόντων καὶ προκαθημένων τῆς Ἐκκλησίας, ἀνδρῶν τοῦ δημοσίου βίου, τῶν ἐπιστημῶν, νοητικῶν καὶ τεχνικῶν, τῶν γραμμάτων καὶ καλλιτεχνίας, τῆς διομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας, τῶν τραπεζιτικῶν ἀσχολιῶν, τῆς ναυτιλίας, τῶν παντὸς εἴδους ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, τῆς βιοτεχνίας, τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ κόσμου, καὶ πάσης φύσεως ἄλλης ἀσχολίας, συγκέντρωσις ποὺ τόσον ὡραῖα τὴν στολίζει ἡ χάρις τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς (Ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις) ἀποτελεῖ θαυμαστὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ ἄλλοτε ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ σήμερα ἐντὸς τῶν ὁρίων της ἀρρήκτως μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους συνηνωμένου ἑλληνισμοῦ. (Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Ἡ δὲ ἐκπροσώπησις αὐτὴ δια τὴν σημερινὴν συγκεντρώσεώς σας ἀποτελεῖ πρωτίστης σημασίας ἐθνικὴν πολιτικὴν πρᾶξιν. (Ἐνθουσιώδεστατα ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίαι). Χαρακτηρίζει δὲ ἰδιαιτέρως τὸ ἀθόρυβον τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἡ μικρὰ λεπτομέρεια, ὅτι τὸ δεῖπνον τοῦτο δὲν γίνεται δαπάνῃ ὀργανισμοῦ τινός, ἀλλὰ οἱ συμμετασχόντες εἰς αὐτὸ ἠξίωσαν ὅπως ἕκαστος αὐτῶν καταβάλῃ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς αὐτὸν δαπάνην. (Χειροκροτήματα).

Τὴν σημασίαν τῆς ἐθνικῆς ταύτης καὶ πολιτικῆς ὁμῶν πράξεως διαγράφει καὶ τονίζει ἰδιαιτέρως τὸ περιεχόμενον τῶν λόγων καὶ προπόσεων ὑμῶν. Εἶνε ἡ μετὰ τόσους περισπασμοὺς, περιπετείας, ἀγῶνας καὶ βάσανα σαφὴς, συνειδητὴ καὶ ὁριστικὴ ἐκδήλωσις ἐνὸς τελεσθέντος ἤδη γεγονότος: ὅτι οἱ νέοι κάτοικοι τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος, οἱ ἄλλοτε καλούμενοι πρόσφυγες διαδηλοῦσι: 1ον) τὴν πλήρη αὐτῶν συνένωσιν καὶ συγχώνευσιν μὲ τοὺς παλαιοὺς κατοίκους τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, εἰς ἕνα ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον ἐθνικὸν σύνολον ὑπὸ τὸν Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον τὸν Β΄ (ἐνθουσιωδέστατα ζητωκραυγαί, ἐπευφημίαι καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα) καὶ 2ον) τὴν πλήρη αὐτῶν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐθνικοῦ κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὑποστήριξιν αὐτοῦ διὰ πάσης δυνάμεώς των. (Αἱ αὐταὶ ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίαι).

Μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀπεκδέχομαι τὰς ἐκδηλώσεις ὑμῶν ταύτας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὰ πρὸς τὸ πρόσωπόν μου τόσαν ζωηρὰ δείγματα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ πίστεως ὑμῶν. Προσκαλῶ δὲ πάντας ὑμᾶς ὅπως προπίωμεν: Ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἀδιαιρέτου καὶ αἰωνίου Ἑλλάδος: — Ζήτω ἡ Ἑλλάς. Ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Β΄. — Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὸ προχθεσινὸν γεῦμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Ἀριστερά: Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς ὁμιλῶν πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Ἀριστερὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρύσανθος καὶ δεξιὰ ὁ ὑπουργὸς-διοικητὴς τῆς Πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶς. Δεξιά: Μία γενικὴ ἄποψις τοῦ γηπέδου.

Εἰς τὸ περιθώριον τῶν γεγονότων

Ἡ δημιουργία τῶν μεγάλων αὐτοκρατοριῶν

Πρὸς καλύτερον μέλλον

4ον (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται νὰ φανῇ περίεργος ἡ γνώμη ὅτι ἐπειδὴ ἀπέτυχεν ἡ πρώτη ἀπόπειρα ὁμαδικῆς ρυθμίσεως τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων, πρέπει τὸ νέον πείραμα εἶνε τολμηρότερον. Καὶ ὅμως αὐτὸ εἶνε τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦν τὰ γεγονότα ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι τὰ παρηκολούθησαν προσεκτικώτερον καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἑρμηνεύσουν τὰ διδάγματά των. Πρὸ εἰκοσαετίας ὁ πόλεμος ἔφερε τοὺς πολιτισμοὺς εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ἕτοιμοι νὰ καταβάλουν κοινὴν προσπάθειαν διὰ ν' ἀποτρέψουν καταστροφὴν ὁμοίαν ἐκείνης ποὺ ἔπληξε τὸν κόσμον καὶ τὸν μετέβαλεν εἰς ἐρείπια. Σήμερον ὁ κίνδυνος εἶνε μεγαλύτερος καὶ σαφέστερος. Ἡ ἰσχυροτέρα πολιτικὴ δύναμις εἶνε ἡ δύναμις, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη διὰ συνδυασμοῦ τῶν συναισθηματικῶν διαθέσεων καὶ τοῦ ἐθνικιστικοῦ ἐγωϊσμοῦ. Εἷς ἐκ τῶν πρώτων ποὺ διέκρινε τὴν ἀλήθειαν αὐτήν, ἦτο ὁ Προυντὼν ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἔτεινε τὸ ἓν ἐκ τῶν ὦτα του διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην ὅτι ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ ὁμοσπονδιακῆς ὀργανώσεως καὶ καισαρισμοῦ καὶ τὴν ὁποίαν ὑπενθυμίζει ὁ κ. Κόμπαν εἰς τὴν θαυμασίαν μελέτην του περὶ ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν. Ἡ χιτλερικὴ Γερμανία εἶνε τρομερωτέρα ἀπὸ τὴν προπολεμικὴν λόγῳ τῆς φυλετικῆς θρησκείας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμπνέεται. «Ὁ χριστιανισμός, λέγει ὁ Ἄκτον, ἐπέδιδε τὴν ἀδελφοσύνην καὶ τὴν ἀνάμιξιν τῶν φυλῶν, ὅπως ὁ παγανισμὸς στηρίζεται ἐπὶ τῆς διακρίσεώς των».

Τὰ συμπεράσματα ἐκ τοῦ πειράματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διατυποῦνται εἰς τὸ λαμπρὸν βιβλίον «Καὶ τώρα ἑνωσις», τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ κ. Στρέτ. Ὁ κ. Στρέτ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Κοινωνία ὡμοίαζε μὲ τὸ πρῶτον ἀμερικανικὸν πείραμα ἑνὸς Συνεδέσμου φιλίας καὶ ὅτι ὅπως ἡ Ἀμερικὴ διεπίστωσεν ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ μεταστραφῇ ὁ Σύνδεσμος εἰς Ἕνωσιν, οὕτω καὶ αἱ δυτικαὶ δυνάμεις πρέπει νὰ πειισθοῦν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ συγχωνεύσουν τὰ ἰδιαίτερα κράτη των εἰς μίαν μεγάλην ἕνωσιν, μὲ κοινοὺς πολίτας καὶ κοινὴν ἄμυναν. Ἐὰν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπιθυμοῦν νὰ κατασταθοῦν ἀποτελεσματικὴν τὴν ἄμυναν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὀφείλουν νὰ ἀρχίσουν σκεπτόμεναι κατὰ νέον τρόπον καὶ ἐπὶ πολὺ εὐρυτέρων γραμμῶν. Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐλευθερία δὲν δύνανται νὰ προστατευθοῦν πάντοτε διὰ τῆς δημιουργίας διαρκῶς μεγαλυτέρων ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς παλαιᾶς δυναμικῆς διπλωματίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστηρίζετο ὁ κ. Τσάμπερλαιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ κατευνασμοῦ. Δύνανται νὰ προστατευθοῦν μόνον διὰ τῆς συνεργαζομένης κυβερνήσεως, διὰ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς λύσεως, τὴν ὁποίαν καθώριζεν ὁ Προυντὼν ὡς τὸ ἀντίθετον ἑνὸς καισαρισμοῦ πολὺ τρομερωτέρου τοῦ καισαρισμοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὁ Προυντών. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὑπάρχουν πολλὰ ἐνθαρρυντικὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὸ πείραμα τῆς Γενεύης. Διότι ἡ Κοινωνία εἶχε ἐπιτυχίας ὅπως εἶχε καὶ ἀποτυχίας καὶ αἱ ἐπιτυχίαι της ἀποδεικνύουν ὅτι εἶνε ἐξικνοῦνται νὰ γίνῃ ἡ Κοινωνία κὸν μέσον, παρὰ κοινὸν ἀστυνομικὸν ὄργανον.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ κόσμου ἐκφράζει μίαν ἀπὸ τὰς χειροτέρας ἀδυναμίας μας. Ἡ πολιτικὴ σκέψις μας δὲν παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα. Ἂν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν σήμερον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ μετὰπου τῆς εἰρήνης, ἐλαμβάνοντο ἐνωρίτερον, θὰ εἶχον ἀποτραπῇ μεγάλαι καταστροφαί. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ στρέψωμεν σήμερον τὴν προσοχήν μας πρὸς τὸ πρόβλημα τοῦτο τῆς διεθνοῦς συνεργασίας μὲ ἐνδιαφέρον ἴσον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἔχομεν ἂν ἐξηρχόμεθα μόλις τώρα ἀπὸ ἕνα πόλεμον. Οἱ λαοὶ πρέπει νὰ συμβουλευθοῦν ἀλλήλους καὶ νὰ συζητοῦν μεταξύ των, νὰ καταστρώσουν σχέδια παγκοσμίου συνεργασίας, ἀκριβῶς ὅπως ἑτοιμάζουν τὰ σχέδιά των διὰ τὴν κοινὴν ἄμυναν εἰς περίπτωσιν πολέμου. Τὰ σήμερον ἐκκρεμοῦντα προβλήματα πρέπει νὰ λυθοῦν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ. Τὰ Στενὰ τοῦ Γιβραλτὰρ καὶ αἱ δῶμοι θαλάσσιαι δίοδοι πρέπει νὰ τεθοῦν ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον. Ὅταν πραγματοποιηθῇ τοῦτο θὰ ἔλθουν τὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Γιβραλτὰρ εἰς τὴν Ἰσπανίαν διὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἐντολῶν ἐνισχυμένη καὶ ἐπεκτεινομένη ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς πολίτας ὅλων τῶν ἐθνῶν νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν διοίκησιν, πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν τροπικὴν Ἀφρικήν. Τοὺς ὁποίους ἔχει ἀνάγκην ἡ ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκας

Θεάματα

ΑΛΚΗΝ. 7 μ.μ.: «Αγαπητός της Βοσκοπούλας».
ΑΝΔΡΕΑΝΙ (Φιλ.): «Εγγλέζικοι θρύλοι».
ΑΡΓΟΣ (Ν. Ιππόδρ.): «Ο Τζίμυ Βαλεντάϊν στο Μεξικό

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 4ης Ἰουλίου κλείσιμον μεσημέριας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ — ΜΕΤΟΧΑΙ

Εἰς χρυσοῦν

1881	Π. 3000	
1887	Π. 3000	
1910	Π. 3000	
Θεσ. - Ἀλυμ.	900	
Ἐπ. Σιδ. Π.	2450	
Ἐπ. Σιδ. Δ.	2450	
1928	4.75	
1928	4.75	
Πειρ. 1924	4.6750	
Πειρ. 1925	4.6750	
Πειρ. 1926	3450	
Πειρ. 1926 Π.	3350	
Πειρ. 1928	3350	
Πειρ. 1931 Β.	3350	

Ἀγγλικὸν

Ἀγγλ. Π.	1.75
Ἀγγλ. Δ.	1.75
Ἀγγλ. 1890	1.75
Ἀγγλ. 1895	1.75
Ἀγγλ. 1902	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Π.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Δ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Β.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Γ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ε.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ζ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Η.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Θ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ι.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Κ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Λ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Μ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ν.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ξ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ο.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Π.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ρ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Σ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Τ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Υ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Φ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Χ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ψ.	1.75
Ἀγγλ. Ἐπ. Ἀν. Ω.	1.75

Ἐθν. Δάνειον 1928 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1932 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1936 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1937 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1938 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1939 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1940 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1941 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1942 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον 1943 — 4.75

Ἐθν. Δάνειον

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΟΒ. ΡΩΣΙΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΠΡΟΣΚΟΠΤΟΥΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ

Η ΡΩΣΙΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΝΕΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνταῦθα πληροφορίας ἡ ἐπιδοθεῖσα χθὲς ἐκ μέρους τοῦ κ. Μολότωφ ρωσικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς τελευταίας ἀγγλογαλλικὰς προτάσεις πρὸς συνομολόγησιν τριμεροῦς συμφώνου χαρακτηρίζεται ὡς ἀποδοχὴ αὐτῶν. Προστίθεται ὅμως ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη ὡρισμένα τινὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα χρήζουν νέων συζητήσεων πρὸς διευκρίνισιν. Οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι καὶ συγκεκριμένως ὁ λόρδος Χάλιφαξ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του μελετοῦν ἤδη τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτοῦ ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐν Ντάντσιχ καταστάσεως, θὰ διαβιβάσουν δὲ τὸ ταχύτερον εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ Ἄγγλους διπλωμάτας, ὁδηγίας, ὥστε νὰ δυνηθοῦν οὗτοι μέχρι τοῦ τέλους τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος νὰ συναντηθοῦν καὶ πάλιν μετὰ τοῦ κ. Μολότωφ.

Σήμερον ἡ ρωσικὴ ἀπάντησις ἐμελετήθη καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, συνελθούσης εἰς δύο συνεδριάσεις τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἀπόγευμα, αὐριον δὲ τὸ ζήτημα θὰ τύχῃ λεπτομερεστέρας μελέτης ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Οἱ ἐν Λονδίνῳ σοβιετικοὶ κύκλοι χαρακτηρίζουν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα χρήζουν διευκρινίσεως ὡς «ἐλάσσονος» σημασίας, αἱ ἐπίσημοι ὅμως ἀγγλικαὶ πηγαὶ δὲν εἶνε τόσον αἰσιόδοξοι διὰ τὴν ἄμεσον συνομολόγησιν τοῦ συμφώνου. Τονίζεται ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν τακτικὴν του συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ μελετήσῃ ἐν τῷ συνόλῳ της τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ὡς πιστεύουν δὲ οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι ὁ κ. Τσάμπερλαιν θὰ προβῇ μετὰ ταῦτα εἰς δηλώσεις ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Ρωσίας.

Λέγεται ὅτι τὸ κυριώτερον ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσκόπτουν ἀκόμη αἱ συνεννοήσεις εἶνε ἡ παροχὴ ἐγγυήσεων εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὴν Ἑλβετίαν. Ἡ σχετικὴ πρότασις περιελαμβάνετο εἰς τὸ τελευταῖον ἀγγλογαλλικὸν σχέδιον. Συγκεκριμένως ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ρωσικὰς ἀξιώσεις πρὸς παροχὴν ἐγγυήσεων εἰς τὰ βαλτικὰ κράτη ἔδωσε γενικώτερον χαρακτῆρα εἰς τὰς ἐγγυήσεις περιλαβοῦσα εἰς αὐτὰς καὶ τὰ τρία μικρὰ κράτη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ συγκεκριμένως τὸ Βέλγιον, τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὴν Ἑλβετίαν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως τῶν σχετικῶν προτάσεων ἡ Ὁλλανδία ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὅτι δὲν δέχεται νὰ μνημονεύηται εἰς τὴν συμφωνίαν, διότι τοῦτο θὰ ἀντετίθετο εἰς τὴν τηρουμένην ἐκ παραδόσεως ὑπὸ τῆς ὁλλανδικῆς κυβερνήσεως πολιτικὴν οὐδετερότητος. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις διετύπωσεν ἀντιρρήσεις εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐγγυήσεως τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Ὁλλανδίας, μετὰ τῶν ὁποίων δὲν εὑρίσκεται εἰς διπλωματικὰς σχέσεις.

ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑΙ ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Οἱ ἐν Λονδίνῳ σοβιετικοὶ κύκλοι δικαιολογοῦν τὴν αἰσιοδοξίαν των τονίζοντες ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσσα ἐθεώρησεν ἱκανοποιητικὸν τὸν τρόπον τῆς ἐγγυήσεως τῶν Βαλτικῶν εἶνε προφανὲς ὅτι αἱ ἄλλαι δυσχέρειαι θὰ ἐξομαλυνθοῦν. Ἐκ τῶν κύκλων τῆς σοβιετικῆς πρεσβείας ἐδηλοῦτο σχετικῶς ὅτι «ἀναμφιβόλως ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος κατὰ τὰς τελευταίας συνομιλίας τῆς Μόσχας, τοῦτο δὲ δικαιολογεῖ πλήρως τὴν αἰσιοδοξίαν ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ συντόμως συμφωνία».

Ἀφ' ἑτέρου, οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι φρονοῦν, ὅτι μᾶλλον θὰ ὑπάρξουν νέαι δυσχέρειαι, ἴσως σοβαρώτεραι τῶν πρώτων, προσθέτουν ὅμως ὅτι πάντως εἶνε πεπεισμένοι ὅτι τελικῶς θὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία. Ἀντιθέτως, ἄλλοι ἀνεπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ Ρωσία δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς συμφωνίας καὶ συνεπῶς θὰ παρατείνῃ τὰς συνομιλίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἄλλας παραχωρήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας.

Καὶ αἱ ἐκ Μόσχας πληροφορίαι περὶ τῆς πορείας τῶν συνομιλιῶν εἶνε αἰσιόδοξοι. Οὕτως, ὁ αὐτόθι ἀταπορίτης τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι κατὰ τοὺς ἐκεῖ ἐπισήμους κύκλους, σημαντικὴ πρόοδος ἐπετελέσθη πρὸς ὑπερπήδησιν τῶν ἐκατέρωθεν ἀντιρρήσεων καὶ ὑπάρχει πεποίθησις ὅτι τὸ τριμερὲς σύμφωνον θὰ συναφθῇ λίαν συντόμως. Ἄλλαι ἀντιθέτως πληροφορίαι τονίζουν, ὅτι ἐνῷ ἀναμφισβητήτως ἐπετελέσθη πρόοδος, προέκυψαν νέαι τινὲς δυσχέρειαι, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων δὲν προβλέπεται εὔκολος ἡ ταχεῖα σύναψις συμφωνίας. Ἀπὸ τὴν γαλλικὴν πλευρὰν μεταδίδεται ὅτι ἡ ρωσικὴ ἀπάντησις ἔφθασε τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαί.

Ὁ πρωϊνὸς τύπος τοῦ Λονδίνου ἦτο ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὰ σχόλιά του ἐπὶ τῶν ἐν Μόσχᾳ διαπραγματεύσεων. Κύκλοι τινὲς τοῦ Λονδίνου χαρακτηρίζουν ὡς εὐοίωνον σημεῖον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ σοβιετικὸς τύπος ἀπέφυγε μέχρις ὥρας νὰ ἐπικρίνῃ τὰς τελευταίας ἀγγλογαλλικὰς προτάσεις. Τοὐναντίον, ἡ ἀπογευματινὴ «Ἑσπερινὴ Σημαία» γράφει ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν Σοβιὲτ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς οὐσιαστικὴ ἀποδοχὴ τῶν τελευταίων ἀγγλικῶν προτάσεων. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐδήλωσαν ὅτι εἶνε διατεθειμέναι νὰ δεχθοῦν ὅπως περιληφθοῦν εἰς τὸν κατάλογον τῶν χωρῶν πρὸς τὰς ὁποίας θὰ δοθοῦν ἐγγυήσεις ἡ Φιλλανδία, ἡ Λεττονία καὶ ἡ Ἐσθονία. Ἐπίσης αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες προσδέλπουν μετ' αἰσιοδοξίας εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν διαπραγματεύσεων. Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» προβλέπει ὅτι ἡ συμφωνία πιθανῶς θὰ ἔχῃ συναφθῇ μέχρι τῆς Πέμπτης. Ἄλλαι ἐφημερίδες ἀναφέρουν νέας δυσχερείας παρεμβαλλομένας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Μόσχας. Οὕτως ἡ «Ἡμέρα» λέγει ὅτι ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ζητεῖ ὅπως δημοσιευθῇ τὸ πλῆρες κείμενον τῆς συμφωνίας τῶν τριῶν δυνάμεων διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχει καὶ μυστικός τις ὅρος μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων.

ΑΙ ΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΑΙ ΝΕΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, πλὴν τῆς δυσχερείας τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐγγυήσεων ἐκ μέρους τῶν μικρῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνωνται εἰς αὐτάς, καὶ συγκεκριμένως τῆς Ὁλλανδίας, τὸ τριμερὲς σύμφωνον προσκόπτει καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἀκόμη ζητήματος. Τοῦτο δημιουργεῖται ἐκ τῆς ἀξιώσεως τῆς Ρωσίας ὅπως ἡ ἀμοιβαία βοήθεια εἶνε αὐτόματος ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν μία τῶν τριῶν συμβαλλομένων δυνάμεων θὰ ἐθεώρει ὅτι θίγονται τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἑνὸς τῶν ὑπὸ ἐγγύησιν κρατῶν. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ κρίνεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ δυσκόλως συμφωνία, δεδομένου ὅτι ἂν τὸ σύμφωνον διατυπωθῇ ὅπως ζητῇ ἡ Ρωσία, τότε ἡ τελευταία θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐρμηνεύσῃ οἱανδήποτε ἐνέργειαν τῶν Γερμανῶν εἰς τὰ Βαλτικὰ κράτη ὡς ἀποτελοῦσαν ἀπόπειραν εἰσβολῆς εἰς αὐτὰ καὶ τότε θὰ προκληθῇ αὐτόματος ἀνάφλεξις, χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἀποτροπή της.

Ἐξ ἄλλου χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκυκλοφόρησε μεταξὺ τῶν γαλλικῶν πολιτικῶν κύκλων ἡ φήμη ὅτι ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις εἶχε προτείνει ὡς ὅρον διὰ τὴν προσχώρησίν της εἰς τὸ σύμφωνον τὴν στρατιωτικὴν κατάληψιν τοῦ Ντάντσιχ ἐκ μέρους τῆς Πολωνίας, συνεπείᾳ δὲ τῶν ἀνησυχητικῶν φημῶν, τὰς ὁποίας ἀνέγραψεν ὁ σημερινὸς τύπος δὲν ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ αἱ «ράντες» εὑρίσκονται ἐν ὑποτιμήσει.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἀθην. Πρακτ.).— Καθ' ἃ τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας πρὸς τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ, οἱ ἐκεῖ ἁρμόδιοι κύκλοι ἀποκρούουν τὰς πληροφορίας τοῦ ξένου Τύπου κατὰ τὰς ὁποίας ἐπῆλθεν οὐσιαστικὸς ἀγγλο-ναλλο-σοβιετικὴ συμφωνία καὶ ὅτι ἐπίκειται ἡ σύναψις τοῦ συμφώνου. Ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεύεται — προσθέτουν αἱ αὐταὶ πληροφορίαι τοῦ Ρώϋτερ — ὅτι ἐπετελέσθη πρόοδος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἔνδειξις ἐὰν διεκανονίσθη ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν πρὸς τὰ Βαλτικὰ κράτη ἐγγυήσεων. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι τῆς Μόσχας πιστεύουν ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Μολότωφ εἰς τὰς τελευταίας ἀγγλογαλλικὰς προτάσεις περιέχει ἀντιπροτάσεις, ἀπαιτούσας περαιτέρω συζήτησιν καὶ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις θὰ συνεχισθοῦν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΠΡΟΒΗ ΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΔΗΛΩΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΟΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΝΤΑΝΤΣΙΧ

ΟΙ κ.κ. ΜΠΕΛΙΣΑ ΚΑΙ ΜΠΟΝΝΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἐγνώσθη ἀπόψε ἐκ καλῆς πηγῆς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της διὰ τὴν διάσωσιν τῆς εἰρήνης, θὰ προβῇ πιθανώτατα αὔριον (σήμερον) εἰς ἐπίσημον δήλωσιν, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελῇ σαφῆ καὶ συγκεκριμένην προειδοποίησιν πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὅτι παραβίασις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ντάντσιχ θὰ προκαλέσῃ γενικὴν σύρραξιν. Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ δήλωσις αὕτη, θὰ ἀποφασίσῃ τὸ αὐριανὸν (σημερινὸν) ὑπουργικὸν συμβούλιον. Κρατεῖ ἡ γνώμη νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἐπειδὴ ὅμως ἡ μέθοδος αὕτη εἶχε χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς Τσεχοσλοβακίας, πολλοὶ ὑπουργοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ δήλωσις πρέπει νὰ προσλάβῃ ἐπισημότερον καὶ κατηγορηματικώτερον χαρακτῆρα. Μεταξὺ Παρισίων καὶ Λονδίνου διεξάγονται συνεννοήσεις σχετικῶς μὲ τὴν δήλωσιν, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι πληροφορίαι.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεταννίας σὲρ Νέβιλ Χέντερσον, ἀφιχθεὶς ἀπόψε ἐνταῦθα, θὰ ἐκθέσῃ αὔριον πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὰς ἀντιλήψεις του ὡς πρὸς τὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν. Συγχρόνως τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὲρ Πέρσυ Λώρραιν εἶχε τὴν ἐσπέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κόμητος Τσιάνο, ἧτις διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὸν κόμητα Τσιάνο.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΛΙΣΑ

Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χόαρ Μπελίσα, ὅστις εὑρίσκεται ἐν Παρισίοις, ὁμιλῶν εἰς τὸ ἐτήσιον γεῦμα τοῦ Γαλλοαγγλικοῦ Συνδέσμου, ἐτόνισε τὴν ἀλληλεγγύην, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐταὶ οἱανδήποτε πρόκλησιν. «Ἂς μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος, εἶπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι αἱ δύο μας χῶραι ἀντελήφθησαν πλήρως τὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὰς πρόκλησις καὶ εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. Θὰ ἦτο θανάσιμον σφάλμα διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν κατάστασιν καὶ ἀκόμη περισσότερον διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους τὸ νὰ ἐξαγάγουν πεπλανημένα συμπεράσματα ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ περιστάσεις μᾶς ἔθεσαν ἐν «κατασάσει ἀμύνης. Ἐν πρώτοις ἡ πρωτοβουλία δὲν δύναται νὰ ἀνήκῃ εἰς ἡμᾶς ἐφόσον ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐπιθετικὰς διαθέσεις. Διὰ τὸν παρατηρητήν, ὁ ὁποῖος βλέπει τὰ πράγματα ἐπιφανειακά τοῦτο δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὅτι εἶνε ἀδυναμία, ἐνῷ τοὐναντίον, ὡς θὰ ἀποδείξῃ ὁ χρόνος, εἶνε δύναμις». Ἀναφερόμενος κατόπιν ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς εἰς τὰς στενὰς σχέσεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς μὲ τὸν γαλλικὸν εἶπεν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε στρατιωτικὸν μυστικόν, τὸ ὁποῖον νὰ κρύπτεται ἀπὸ κανένα. «Οἱ δύο στρατοὶ ἀνταλλάσσουν, εἶπεν ὁ κ. Χόαρ Μπελίσα, πληροφορίας καὶ γνώσεις, διὰ τῶν ὁποίων πλουτίζεται ἡ πεῖρα των. Ζῶμεν ὡς σύντροφοι καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ ἀποθάνωμεν θὰ ἀποθάνωμεν ὡς σύντροφοι. Ἐξ ἴσου στενὴ εἶνε ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, αἱ ὁποῖαι καταγίνονται κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα τῆς εἰρήνης νὰ ἐξετάσουν ἀνέτως τὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐφηρμόζοντο εἰς περίπτωσιν πολέμου. Ἡ σύμπραξίς μας αὕτη, σύμπραξις ὄχι ἐγωϊστική, οὔτε ἀποκλειστική. εἶνε ἑτοίμη νὰ δράσῃ καὶ δι' ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον κρίνει ὅτι ἀπειλεῖται ἡ ἀνεξαρτησία των».

Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

Ὁ κ. Χόαρ Μπελίσσα ἔκαμε κατόπιν λόγον περὶ τοῦ εἰσαχθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ συστήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας. Ἀνέφερε δὲ μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐκ τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν πρώτων 50.000 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον πρὸς κατάταξιν διεπιστώθη ὅτι τὰ 97 % ἐκ τῶν προσελθόντων ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. «Ποῦ εἶνε οἱ ἰατροί, οἱ ὁποῖοι διεκρίνατε ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῆς ρώμης παρηκμάσαμεν; Ἡ δύναμις τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, τακτικοῦ καὶ ἐφεδρικοῦ, θὰ ὑπερβῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους τὸ ἓν ἑκατομμύριον καὶ συνεχῶς θὰ ἐπαυξάνεται. "Οπως ἡ Γαλλία εἶχε τὸν μεγαλύτερον στρατὸν καὶ ἡ Ἀγγλία τὸ μεγαλύτερον ναυτικόν, οὕτω κρίνοντες ἀπὸ τὸν γοργὸν ρυθμόν, μὲ τὸν ὁποῖον βαίνει ἡ παραγωγὴ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ αἱ δύο μαζὶ θὰ ἔχουν τὸν μᾶλλον συγχρονισμένην καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος μᾶλλον ἰσχυρὰν ἀεροπορίαν. Ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν: Ἐσκέφθημεν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἐφθάσαμεν εἰς τὰ αὐτὰ συμπεράσματα, ἔχομεν τὰ αὐτὰ προσφιλῆ ἰδανικά, εἴμεθα φίλοι, εἴμεθα ἰσχυροὶ καὶ θὰ σταθῶμεν ὁ εἷς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἄλλου».

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΝΝΕ

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μποννέ, ὅστις παρεκάθητο εἰς τὸ γεῦμα, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Χὸρ Μπελίσα, ἐτόνισεν ὅτι τὴν ἀγγλογαλλικὴν φιλίαν τὴν ἔπλεξεν ἡ λογική, τὴν συνέσφιξεν ἡ ἀνάγκη, τὴν ἐπότισεν ἡ δοκιμασία καὶ τὴν ἐπεβεβαίωσεν ἡ πεῖρα. Ἐξέφρασε περαιτέρω τὴν πεποίθησιν του ὅτι οὐδεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε εἰλικρινὴς, ἐπιχειρῶν νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν φιλίαν ταύτην. «Αἱ δύο αὐτοκρατορίαι — εἶπεν ὁ κ. Μποννέ — αἱ ὁποῖαι ἐνοῦνται πρὸς ἀλλήλας, περιλαμβάνουν ἀπέραντα ἐδάφη καὶ τεραστίας μάζας ἀνθρώπων, ἐκ τούτου δὲ ἔχουν ἀναλάβει εὐθύνας, τὸν ὁποῖον ἔχουν πλήρη ἐπίγνωσιν. Αἱ δύο αὐτοκρατορίαι ὀφείλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν των καὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ δεχθοῦν καμμίαν ἡγεμονίαν ἐν Εὐρώπῃ ἐκ μέρους εἴτε μιᾶς δυνάμεως, εἴτε οἱουδήποτε ὁμίλου δυνάμεων, ἡγεμονίαν ἄλλωστε, ἡ ὁποία εἶνε ἀδύνατος ὅπως διδάσκει ἡ ἱστορία.

Αἱ δύο αὐτοκρατορίαι ὀφείλουν ἀκόμη νὰ διατηρήσουν εἰς τὸν κόσμον κάποιον βαθμὸν ἀσφαλείας, πέραν τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ κινδυνεύει νὰ καταστῇ ἀνυπόφορος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐξυπνοῦν μὲ τὸν φόβον τῆς βίας καὶ τοῦ πολέμου. Ἀκριβῶς διὰ νὰ κατοχυρώσουν τὴν εἰρήνην ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐργάζονται μὲ τόσην ἀδελφικὴν σύμπνοιαν καὶ αὐξάνουν τὴν στρατιωτικήν των δύναμιν. Ὁ βρετανικὸς λαός, παρὰ τὰς παραδόσεις του, ἐδέχθη τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν. Ἡ Γαλλία ἀφ' ἑτέρου οὐδέποτε ὑπῆρξε περισσότερον δραστηρία ἀπὸσήμερον. Ὁ κόσμος —κατέληξεν ὁ κ. Μπονννέ, —ἐπληροφορήθη ἐπὶ τέλους τί δύνανται νὰ πράξουν αἱ δύο αὐταὶ αὐτοκρατορίαι καὶ ὅτι ἡ προσπάθεια τὴν ὁποίαν καταβάλλουν, δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀσφαλείας τῶν λαῶν».

Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Οἱ «Τάϊμς», σχολιάζοντες τὸν δημοσιευθέντα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συμπληρωματικὸν προϋπολογισμόν, ὁ ὁποῖος αὐξάνει τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας δι' 98.000 ἀνδρῶν, παρέχουν ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Οὕτως ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου ὁ μητροπολιτικὸς στρατὸς ἐδιπλασιάσθη καὶ ἤδη ἀριθμεῖ 300.000 ἀνδρῶν. Μέχρι τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως θὰ ἔχουν ἀσκηθῆ ἄλλοι 200.000 ἄνδρῶν. Εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀριθμοὺς δὲν περιλαμβάνονται αἱ 50.000 ἄνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὴν Βιρμανίαν. Ἐξ ἄλλου ὁ συμπληρωματικὸς δὲν περιλαμβάνει παρὰ μόλις τμήματα τινὰ τῶν 1000.000 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν εἰς τὰς ἀντιαεροπορικὰς μεραρχίας τοῦ μητροπολιτικοῦ στρατοῦ. Ἡ ἐφημερὶς τονίζει ὅτι ἡ ἀντιαεροπορικὴ μας ἄμυνα εἶνε πάντοτε ἐτοίμη δι' οἱανδήποτε αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν καὶ ὅτι τὸ ναυτικὸν ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐφημερὶς λέγει ὅτι ἡ παραγωγὴ πολεμικῶν εἰδῶν ἐδιπλασιάσθη κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἠδυνήθη νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅτι ὁλαι αἱ μοναδες τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἶνε κανονικῶς ἐφωδιασμέναι, ὅτι τὰ μητροπολιτικὰ τάγματα ἔχουν 12 πυροβόλα ἕκαστον καὶ ὅτι τὰ 104 νεωστὶ ὀργανωθέντα τάγματα θὰ εἶνε συντόμως ἐφωδιασμένα μὲ 8 ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα ἕκαστον. Ἡ μόνη ἔλλειψις, ἡ ὁποία παρατηρεῖται, λέγει ὁ ἀρθρογράφος τῶν «Τάϊμς», εἶνε ἡ τῶν στοιχῶν διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ μητροπολιτικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς ηὐξήθη ὅλως ἀποτόμως κατὰ 170.000 ἄνδρας.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Ἀθ. Πρακτ.). — Καθ' ἃ τηλεγραφοῦν ἐκ Ντάντσιχ ἡ ἐκεῖ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ ἐφημερὶς «Ντάντσιγκερ Φορπόστεν», σχολιάζουσα τὰς χθεσινὰς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων δηλώσεις τοῦ κ Τσάμπερλαιν περὶ στρατιωτικῶν συγκεντρώσεων εἰς τὸ Ντάντσιχ, γράφει τὰ ἑξῆς: «Οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ τοιούτων συγκεντρώσεων εἶνε ψευδεῖς καὶ ἐπενοήθησαν ἐν Βαρσοβίᾳ, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ δῆθεν πραξικοπήματος, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ μὲ τὸ ὁποῖον τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγελοιοποιήθη κατὰ τὴν πλήρη ἀγωνίας συνεδρίασίν του τοῦ παρελθόντος Σαββάτου. Οἱ "Ἄγγλοι πολιτικοὶ θὰ ἐφέροντο κατὰ τρόπον ἐφ' ὅλου ἐὰν δὲν ἔτεινον εὐήκοον οὖς μόνον πρὸς τὴν ἐγγύτατα».

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΘΑ ΔΙΕΞΑΓΗ ΕΝΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΥΠΕΡ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΟΣΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕ

ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4 (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— γραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἡ τελευταία φ ρία τῆς ἀμερικανικῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ νομ οὐδετερότητος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ πάν φλέγον ζήτημα εἰς τοὺς κόλπους τῆς κυβε τῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ τῆς κοινῆς γνώ κ. Ρούζβελτ, δεχθεὶς σήμερον εἰς τὸ Χάϋδ Π που διαμένει, τοὺς δημοσιογράφους, ἐδήλω αὐτοὺς ὅτι θὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν νομοθετικῶν των ὅπως λάβουν ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδ φασιν σχετικ